

Prototypy – Původy emblémů

Pojem pochází ze středověké emblematicky 12. století, charakteristický je rovněž pro 16. a 17. století. Na rozdíl od pozdního středověku se vyskytuje v nových významech. V baroku jsou nové výklady jednotlivých pojmů – především u Alciatiho, Horapolla a Valeriána, jimiž byly šířeny (srv. výklady Josepha Lange knihy, jež byla poprvé vydána v roce 1503 „Florilegii magni seu Polyanthae libri XX.“ od Domenica Mirabellia, Lyon 1648).

Od pozdního středověku se vyskytují další oblasti alegorie, kde slovo nejen popisuje a vysvětluje obrázkový obsah, nýbrž je součástí a slovo a obraz mají na sebe vzájemný vztah. Tyto jednotlivé části byly rozšiřovány již v průběhu 15. století především v Itálii a ve Francii jako výtvarně-literární umělecké formy. V těchto dvou zemích se pak vyvíjely již samostatně. V Burgundsku a Francii se obrazovo-literární forma uplatnila v heraldice, v Itálii je spojena s činností humanistů a jejich „Ars hieroglyphica“.

- A – Devízy
- B – Hieroglyfy
 - A a B jsou nejdůležitější předpoklady pro emblematicku, šířily se díky dvorským ceremoniím, které neznaly hranice a tak docházelo k vzájemným výměnám mezi těmito dvěma skupinami
- C – Slavnosti
- D – Rébusy – jako předstupeň emblematických prototypů se rovněž vyskytují v Německu v 15. století, obdobně jako Ars hieroglyphica.

Od 14. století až po r. 1400 se vyskytují devízy a heraldika již jako slovo a obraz dohromady, což se šíří hlavně po Burgundsku a ve Francii, především v souvislosti s rytířskou kulturou.

Části heraldiky: Francie

- pole s nápisem
- motto
- znak-obraz

Části devíz:

- slovo/monogram nebo motto

- obraz
- k rozšíření dochází ve 3. třetině 14. století především v Burgundsku, náměty a různé formy devíz známe z keramiky – např. Luca della Robbia Tondo – talířek se šálkem – náměty s erotickými devízami, 1460-70.

Ars hieroglyphica:

- především italscí humanisté a archeologičtí umělci quattrocenta (Horapoll, nebo skryté významy u Leonarda da Vinciho např. – písmeno „o“ a obrázek hrušky, italsky hruška=pera +“o“ = opera aopd.)

C - Slavnosti:

Především v 15. a 16. století. Dnes je již obtížné je blíže specifikovat, neboť téměř všechny jsou ztraceny. Jde o jakési nepoetické parafráze průběhu slavnosti/svátku. Slavnostní (efemérní) dekorace známe od 16. století, ale častější jsou až v baroku.

D – Rébusy:

- obrázkový
- znak s určitým typickým motivem